

Tariffnemnda
Postboks 4720 Torgard
7468 TRONDHEIM

Vår dato: 05.03.2021
Deres dato: 11.02.2021
Vår referanse: NM
Deres referanse: 21/1

og via e-post til post@nemndene.no

Høring – begjæring om fortsatt allmenngjøring - renhold

Det vises til Tariffnemndas høringsbrev knyttet til begjæring om fortsatt allmenngjøring av renhold. Fristen for å inngi hørings svar er 8. mars 2021. Dette høringsbrev er inngitt på vegne av NHO og tilsluttede landsforeninger. NHO Service og Handel og NHO Reiseliv inngir egne høringsuttalelser.

NHO vil innledningsvis påpeke at vi er opptatt av ordnede arbeidsforhold og at en allmenngjøring innen rammene av allmenngjøringsloven, herunder Norges EØS-rettslige forpliktelser, i enkelte tilfeller kan være et hensiktsmessig virkemiddel.

Allmenngjøringsloven stiller krav til dokumentasjon for at utenlandske arbeidstakere utfører arbeid på vilkår som er samlet sett dårligere enn gjeldende tariffavtale mv., jf. § 5. NHO vil fremheve at Tariffnemnda har en *fakultativ* adgang til å beslutte allmenngjøring, noe som innebærer at nemnda må vurdere behovet for allmenngjøring og forholdsmessigheten av det enkelte vedtak sett i forhold til den foreliggende dokumentasjonen.

Særskilte merknader til begjæringen fra LO:

Avgrensning av virkeområde – opphevelse av forskriften § 2 annet ledd

I begjæringen tas det til orde for å oppheve forskriften § 2 annet ledd, som regulerer forskriftens virkeområde. Etter bestemmelsen skal allmenngjøringsforskriften ikke komme til anvendelse dersom et renholdsarbeid utføres av ansatte i bedrifter som er omfattet av tariffavtale inngått med fagforening med innstillingsrett. Det som dermed typisk faller utenfor, er renholdsarbeid utført av bedrifter som er medlemmer av NHO Reiseliv og som er bundet av Riksavtalen eller Landforpleiningsavtalen.

I begjæringen vises det til at bestemmelsen ikke lenger er nødvendig, fordi Arbeidsretten har avklart at hotellrenhold skal følge Renholdsoverenskomsten. Etter NHOs oppfatning er det en for enkel analyse. AR-2019-11 *ISS* gjaldt spørsmålet om en bedrift som var foretaksbundet av Renholdsoverenskomsten i forbindelse med en virksomhetsoverdragelse kunne la være å anvende reservasjonsretten overfor tariffavtalen til den overdratte virksomheten, jf. aml. § 16-2 (2). Ved å unngå å reservere seg, ble *ISS* tariffbundet av overdragende tariffavtale (Riksavtalen). Arbeidsretten kom til at det var tariffstridig av *ISS* å ikke anvende reservasjonsretten. I forbindelse med denne saken inngikk LO og NHO en protokoll, som er sitert i dommens avsnitt 64, som lyder slik:

"Partene er enige om at hotellrenhold utført av ekstern tjenesteleverandør, som ISS i dette tilfellet, er omfattet av Renholdsavtalen, avtale nr. 10.

Ovennevnte medfører ikke at partene har tatt endelig stilling til hvorledes tariffavtalevalget skal løses om en og samme tjenesteleverandør leverer flere tjenester til en hotellbedrift."

Som protokollens annen setning tydelig poengterer, løser ikke AR-2019-11 alle problemstillinger knyttet til konkurranseflaten mellom Renholdsoverenskomsten og Riksavtalen. Det er derfor nødvendig å beholde bestemmelsen i forskriften § 2 annet ledd, slik at Tariffnemnda ikke griper inn i partsautonomien i større grad enn nødvendig. At det også finnes eksempler på andre tariffavtaler med overlappende anvendelsesområde, uten at det i allmenngjøringsforskriften er vedtatt noen avgrensning, er ikke et argument for å ta bort bestemmelsen. Konkurranseflaten mellom Renholdsoverenskomsten og Riksavtalen er særskilt sterk, hvilket nødvendiggjør bestemmelsen.

Tillegg for helg- og helligdagsarbeid

NHO støtter ikke at tillegg for helg- og helligdagsarbeid skal allmenngjøres. Begrunnelsen for ikke å allmenngjøre disse tilleggene i 2013 står seg fortsatt. Det er altså fortsatt slik at allmenngjøring av tilleggene ikke er nødvendig for å etablere et forsvarlig beskyttelsesnivå, samtidig som disse tilleggene kan gi uheldige utslag i visse sektorer, særlig innenfor turistnæringen.

Dersom Tariffnemnda vurderer å allmenngjøre tillegg for helg- og helligdagsarbeid, må man særskilt vurdere hvorvidt det er anledning til å anse et tillegg som del av minstelønnen som kan allmenngjøres og deretter vurdere om et slikt tillegg er nødvendig og proporsjonalt etter artikkel 36 EØS.

Med vennlig hilsen
Næringslivets Hovedorganisasjon
Område Arbeidsliv

Nina Melsom
Direktør